

[Ih Christensen.]

lemskab af en interesseorganisation skal kunne tilpligtes at yde sådanne bidrag, men at dette må være den enkelte borgers egen frivillige sag.

Forslagsstillerne understreger, at nærværende forslag har til hensigt at beskytte de demokratiske rettigheder for såvel medlemmerne af lønmodtagerorganisationer som medlemmerne af arbejdsgiverorganisationer. De medlemmer af de pågældende organisationer, som ønsker gennem deres organisation at yde bidrag til partipolitiske formål, får fri adgang hertil efter organisationens bestemmelse, mens de medlemmer, som ikke ønsker at yde en sådan støtte gennem deres organisation, fritages herfor uden risiko for at miste deres arbejde eller blive skadet i udøvelsen af deres erhverv.

Forslagsstillerne mener, at den stærke opsplitning af såvel lønmodtagerne som selvstændige erhvervsdrivende på et bredt spektrum af vidt forskellige politiske partier gør en lovgivning som den her foreslåede særlig aktuell og påkrævet.

Forslagsstillerne savner ikke forståelse for, at den økonomiske støtte, der gennem firmaaktieselskaber ydes visse politiske partier, også bør tages op til vurdering i forbindelse med en beskyttelse af aktionærmindretal mod at blive tvunget til at yde tilskud til politiske partier.

Forslagsstillerne er videre af den opfattelse, at det er sundest for et demokrati, at de politiske partier bæres økonomisk af medlemmernes og vælgernes frie, individuelle bidrag og kontingenter.

Forslagsstillerne ønsker at understrege, at nærværende lovforslag nøje svarer til den lovgivning på området, som i forskellig form har været gældende siden 1913 i Storbritannien, uanset skiftende parlamentsflertal. I lighed med den måde, loven i Storbritannien er blevet håndhævet på, har forslagsstillerne ment det rigtigt at anvende ordet „partipolitisk“ i stedet for som i det tilsvarende forslag fra forrige samling „politisk“ for derved at tydeliggøre, at lovforslaget ikke tilsigter det almindelige politiske arbejde, der kan være en del af en faglig eller erhvervsmæssig organisations arbejde, men derimod sigter på den egentlige økonomiske støtte til politiske partier.

En side af sagen, der efter forslagsstil-

lernes mening bør drøftes i forbindelse med nærværende forslag — eventuelt med henblik på en lovgivning desangående — er spørgsmålet om offentlighed omkring firmaers og faglige og erhvervsmæssige organisationers bidrag til politiske partier, disses valgfonds m.m.

Forslagsstillerne er villige til at drøfte den bedst mulige praktiske udformning af de principper, der ligger til grund for nærværende lovforslag, herunder, om der som foreslået skal foreligge et udtrykkeligt tilsagn fra medlemmet om at yde bidrag til de partipolitiske formål („contracting in“), jvf. forslaget § 4 og 5, eller om der kan ydes bidrag til partipolitiske formål, hvis ikke medlemmet udtrykkeligt i en erklæring har modsat sig dette („contracting out“). Sidstnævnte princip har under skiftende former været gældende i Storbritannien.

Kirkeministeren (Damsgaard):

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om begravelse og ligbrænding*.

Forslaget går ud på, at begravelsesloven fra 1907 og ligbrændingsloven fra 1950 afløses af en fælles lov om begravelse og ligbrænding.

Flere forhold har givet anledning til denne lovrevision. En del bestemmelser i begravelsesloven og i ligbrændingsloven har således længe trængt til en revision. Dette gælder navnlig bestemmelsen i begravelseslovens § 2, hvorefter der kan foretages borgerlig begravelse af folkekirkens medlemmer, når den afdøde ved en i testamentsform afgivet erklæring har truffet bestemmelse herom. Kravet om erklæringens afgivelse i testamentsform har vist sig at være for strengt, og i praksis er det efterhånden blevet anerkendt, at afdødes ønske om borgerlig begravelse også kan godtgøres på anden måde. Bestemmelsen i ligbrændingslovens § 5, hvorefter det ikke kan pålægges folkekirkens præster at medvirke ved begravelser, hvor ligbrænding finder sted, har desuden bidraget til at skabe uklarhed på dette område, idet bestemmelsen er taget til indtægt for den opfattelse, at begravelseslovens regler om borgerlig begravelse kun gælder ved kistebegravelse, medens de efterladte, hvor ligbrænding finder sted, frit kan træffe bestemmelse med hensyn til, om begravelse skal ske med